

በኢትዮጵያ ፌዴራላዊ ዲሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ
የፌዴራል ጠቅላይ ፍርድ ቤት

የሰ/መ/ቁጥር 234891

ጥቅምት 03 ቀን 2016 ዓ/ም

ዳኞች፡- ብርሃኑ አመነው

ረታ ቶሎሳ

በእወቀት በላይ

ቀነዓ ቂጣታ

ኑረዲን ከድር

አመልካች፡-አቅሌሲያ ጠቅላላ ህንጻ ተቋራጭ ኃ/የተ/የግ/ማህበር

ተጠሪ፡-አቶ ፈቀደ ክፈተው

መዝገቡ የተቀጠረው ለምርመራ ሲሆን በዚህ አግባብ መዝገቡ በዳኞች እረፍት ጊዜ ተመርምሮ የሚከተለው ፍርድ ተሰጥቷል፡፡

ፍርድ

የሰበር አቤቱታው ሊቀርብ የቻለው አመልካች በ20/01/2015 ዓ.ም ጽፎ ባቀረበው የሰበር አቤቱታ የፌዴራል መጀመሪያ ደረጃ ፍርድ ቤት በመ.ቁ. 173655 በቀን 07/11/2014 ዓ.ም የሰጠውን ውሳኔ የፌዴራል ከፍተኛ ፍ/ቤት በመ.ቁ. 294829 በ24/12/2014 ዓ.ም በዋለው ችሎት ማጽናቱ መሰረታዊ የህግ አተረጓጎም ስህተት የተፈጸመበት በመሆኑ ሊታረም ይገባል በማለቱ ሲሆን አመልካች በሰበር ፍ/ቤት ተከላክሎ ሆኖ ተጠሪ ደግሞ ከላኝ ሆነው በጉዳት ካላ ጉዳይ ተከራክረዋል፡፡

ተጠሪ በስር ፍ/ቤት ነሃሴ 23 ቀን 2013 ዓ.ም ባቀረቡት ክስ በአመልካች ድርጅት ውስጥ ከህዳር 11 ቀን 2012 ዓ.ም ጀምሮ በቀን ብር 150.00 (አንድ መቶ ሃምሳ ብር) እየተከፈላቸው ተቀጥረው ይሰሩ የነበረ መሆኑን፤ ህዳር 15 ቀን 2012 ዓ.ም በአዲስ አበባ መካኒካል አካባቢ አድማስ ዩኒቨርሲቲ ጀርባ ትቦ በመቅበር ስራ ላይ በነበሩበት ወቅት በአመልካች የተቆፈረ አፈር እና ድንጋይ ተንዶ በወገብ አቃፊ አጥንታቸው እና በግራ ጎን የሰውነት ክፍላቸው ላይ የአጥንት ስብራትና መዛነፍ እንዲሁም በውስጥ የሰውነት ክፍል የአጥንት መገጣጠሚያ መጎዳት የነርቭ ጉዳት የደረሰባቸው መሆኑን፤ በዚህ ጉዳት ምክንያትም መራመድና መንቀሳቀስ የማይችሉና ቀድሞ የሚሰሩትን ስራ መስራት የማይችሉ መሆኑን፤ በአደጋው ወቅት እድሜያቸው 34 መሆኑንና በወንድ ልጅ በህይወት የመኖር እድሜ ምጣኔ 70 አመት በመሆኑ ከዚህ በኋላ 36 አመት እኖራለው በማለት የወር ገቢያቸውን በዚህ አግባብ በማስላት እንዲሁም ህክምናው ሳያልቅ አመልካች እርዳታውን ያቋረጠባቸው መሆኑን በመግለጽ ለህክምና እና ለትራንስፖርት ብር 38,480.00 (ሰላሳ ስምንት ሺህ አራት መቶ ሰማኒያ ብር) አውጥቻለው በማለት ከጉዳት ካላ ክፍያው ጋር በድምሩ ብር 1,723,280 (አንድ ሚሊየን ሰባት መቶ ሃያ ሶስት ሺህ ሁለት መቶ ሰማኒያ ብር) ተጠሪ እንዲከፍለኝ ይወስንልኝ በማለት ጠይቀዋል፡፡

አመልካችም ጥቅምት 04 ቀን 2014 ዓ.ም ባቀረበው መልስ ጉዳዩ በእርቅ ያለቀ ነው የሚል መቃወሚያ ያቀረቡ ቢሆንም ማስረጃ አልቀረበበትም በማለት የስር ፍ/ቤቱ አልተቀበለውም፡፡ በፍሬ ነገር መልሱም፡- የተጠሪ ደሞዝ መቶ ሃምሳ ብር ሳይሆን በቀን ሰማኒያ ብር ነው፡፡ አመልካች ለሙከራ የተቀጠሩና የስራ መግለጫ ተሰጥቷቸው ወደ ስራ የገቡ ሲሆን አብረዋቸው የነበሩ ሰራተኞች በተሰጣቸው የስራ መግለጫ መሰረት ከአደጋው ሲያመልጡ ተጠሪ ግን ግዴታቸውን ባለመወጣታቸው አደጋው የደረሰባቸው በመሆኑ አመልካች ለአደጋው ሊጠየቅ አይገባም፡፡ ተጠሪ ለህክምና ከፈልኩት ያሉትን ብር 38,480.00 (ሰላሳ ስምንት ሺህ አራት መቶ ሰማኒያ) አመልካች ለመክፈል ከተስማማ በኋላ እምቢተኛ ሆኖ በማለት ያቀረቡት ክስ ከእውነታው የራቀ ነው፡፡ ተጠሪ እድሜያቸውን እና የጉዳት መጠኑን በተመለከተ ተገቢውን ማስረጃ ያላቀረቡ በመሆኑ ክሱ ውድቅ ሊደረግ ይገባል በማለት ተከራክሯል፡፡

ፍ/ቤቱም የግራ ቀኙን ክስና ማስረጃዎች መርምሮ የጥንቃቄ መመሪያ የተባለው ሩጦ ማምለጥ በመሆኑና ከ2 ሜትር በላይ ከሆነ ጉድጓድ ውስጥ አንድ ሰው ሩጦ ያመልጣል ተብሎ የሚገመት ባለመሆኑ፤ የደህንነት መጠበቂያ የሚሆኑ ሁኔታዎች እንደሌሉ፤ ቁፋሮ በማሸን እየተደረገ ክስ ሰራተኛ እንደሚሰራ እና መሬቱም በማንኛውም ሰአት ሊደረመስና አደጋ ሊያደርስ እንደሚችል ምስክሮች ያስረዱ በመሆኑ ተጠሪ ለጉዳቱ ያበረከቱት አስተዋጽኦ የለም፡፡ ተጠሪ በአመልካች የሥራ ቦታ ስራ ሲሰሩ ጉዳት የደረሰባቸው መሆኑ አከራካሪ ባለመሆኑ በፍ/ብ/ሀ/ቁ.2077 እና 2078 መሰረት አመልካች በተጠሪ ላይ ለደረሰው ጉዳት ሃላፊነት አለባቸው፡፡ የደሞዝ መጠንን በተመለከተ የአመልካች ምስክሮች በቀን ብር 80.00 እና 120.00 ይከፈላል በማለት መመስከራቸው እርስ በርሱ የሚጣረስ ከመሆኑ ባሻገር ምስክርነቱ ከሰራተኞች ሰማሁ የሚል በመሆኑና በአንጻሩ 1ኛ የተጠሪ ምስክር ከተጠሪ ጋር አብሮ

የሚሰራና በቀን ብር 150 ይከፈለናል ሲል ምስክርነት የሰጠ በመሆኑ ፍ/ቤቱ ተጠሪ በቀን 150.00 ብር ይከፈለው ነበር የሚል ግምት ወስዷል። በፍ/ቤቱ ትዕዛዝ ከምኒልክ ሆስፒታል በተላከ ማስረጃ የተጠሪ የጉዳት መጠን 23% ሆኖ በግራ ዳሌ አጥንታቸው ላይ ቋሚና ዘላቂ ጉዳት የደረሰባቸው መሆኑን ያስረዳል። ከፕላንና ልማት ኮሚሽን የማእከላዊ ስታትስቲክስ ኤጀንሲ የተላከው ማስረጃም በአዲስ አበባ የሚኖር የወንድ ልጅ አማካኝ የመኖሪያ እድሜ 64.9 አመት መሆኑን ያስረዳል።

በተጠሪ መታወቂያ የተመለከተውን የትውልድ ቀን መሰረት በማድረግ ተጠሪ እድሜያቸው 35 የሚሆን ሲሆን አመልካች በእድሜ ረገድ ላቀረቡት ክርክር ማስረጃ ያላቀረቡ በመሆኑ ፍ/ቤቱ አልተቀበለውም በማለት በዚህ አግባብ በማስላት ብር 321,843.36 (ሶስት መቶ ሃያ እንድ ሺህ ስምንት መቶ አርባ ሶስት ብር ከሳላሳ ስድስት ሳንቲም) የጉዳት ካሳ እንዲሁም ተጠሪ ለህክምና ከፈልኩ ያሉትን ብር 38,480.00 (ሰላሳ ስምንት ሺህ አራት መቶ ሰማኒያ) አመልካች ለመክፈል ፈቃደኛ ነኝ በማለት አምነው በመቅረባቸው ይህንኑ አመልካች ለተጠሪ ሊከፍሉ ይገባል በማለት ወስኗል።

አመልካች ይህን ውሳኔ በመቃወም ለፌ/ከፍ/ፍ/ቤት የይግባኝ አቤቱታ ያቀረቡ ሲሆን ፍ/ቤቱ የስር ፍ/ቤት የሰጠው ውሳኔ ስህተት የለበትም በማለት አቤቱታውን ሰርዟል።

አመልካችም የስር ፍ/ቤቶች ውሳኔ መሰረታዊ የህግ አተረጓጎም ስህተት የተፈጸመበት በመሆኑ ሊታረም ይገባል በማለት በ20/01/2015 ዓ.ም የተጻፈ የሰበር አቤቱታ ለዚህ ችሎት ያቀረበ ሲሆን ይዘቱም፡- በስር ፍ/ቤት ከተጠሪ ጋር በሽምግልና የጨረሰን በመሆኑ ተጠሪ ጉዳዩን ወደ ፍ/ቤት መውሰድ አይችልም በሚል ያቀረብነውን መቃወሚያ ፍ/ቤቱ ማለፉ አግባብነት የለውም፤ ተጠሪ ጉዳቱ የደረሰበት በአመልካች ጥፋት ስለመሆኑ በፍ/ብ/ህ/ቁ.2037 እና ተጠሪ የአመልካች ድርጅት ሰራተኛ የነበረ በመሆኑ በአዋጅ ቁ. 1156/2011 አንቀጽ 96(3) መሰረት ሳያስረዳ የስር ፍ/ቤት ጉዳዩን ከውል ውጭ ሃላፊነት በማድረግ በፍ/ብ/ህ/ቁ.2078 መሰረት አመልካች ሃላፊነት አለበት በማለት መወሰኑ መሰረታዊ የህግ ስህተት የተፈፀመበት ነው፤ ተጠሪ በተሰጠው መመሪያ ባለመስራቱ ጉዳት የደረሰበትና ለአደጋው አስተዋጽኦ ያለው መሆኑን የአመልካች ምስክሮች አስረድተው እያለና የስር ፍ/ቤቱ አመልካች ምን አይነት የደህንነት መጠበቂያ ማቅረብ እንዳለበት ሳይገለጽ የደህንነት መጠበቂያ ባለመቅረቡ አመልካች ለአደጋው አስተዋጽኦ አለው በማለት መደምደሙ አግባብነት የለውም።

በስር ፍ/ቤት የአመልካች 1ኛ እና 2ኛ ምስክሮች የተጠሪ ደሞዝ በቀን ብር 80.00 መሆኑን በተመሳሳይነት መስክረው እያለና 3ኛ ምስክርም እኔ ስቀጠር ብር 80.00 ይከፈለኝ ነበር በኋላ ግን በጭማሪ ብር 120.00 ደርሻለው በማለት የተሰጠውን ምስክርነት የስር ፍ/ቤቱ ይጣረሳል በማለት የተጠሪ አንድ ምስክር በሰጠው ምስክርነት ብቻ ተመስርቶ የተጠሪ ደሞዝ ብር 150.00 ነው በማለት መደምደሙ አግባብ አይደለም፤ የተጠሪ ዋና የመኖሪያ አድራሻ አዲስ አበባ ባልሆነበት የአዲስ አበባ ነዋሪ ነው ብሎ ማስላቱ እና እድሜን በተመለከተም ተቃውመን እያለ ተጠሪ የልደት፣ የጋብቻ ወይም የ8ኛ ክፍል የምስክር ወረቀት እንዲያቀርቡ ታዘው ክሱ ከተጀመረ በኋላ የተሰጠ የቀበሌ መታወቂያ

ብቻ ማቅረባቸውን ተቃውመን እያለ የስር ፍ/ቤቱ ተቃውሟችንን ያለአግባብ በማለፍ ይህንኑ መታወቂያ መሰረት አድርጎ የተጠሪ እድሜ 35 አመት ነው ብሎ ደምድሞ የሰጠው ውሳኔ መሰረታዊ የህግ አተረጓጎም ስህተት የተፈጸመበት በመሆኑ ይሻርልን የሚል ነው፡፡

አቤቱታው የቀረበለት የሰበር አጣሪ ችሎትም የስር ፍ/ቤት የተጠሪ የቀን ክፍያ ብር 80.00 (ሰማኒያ ብር) ሳይሆን ብር 150.00 (አንድ መቶ አምሳ) ነው ብሎ በመያዝ የጉዳት ካሳውን በዚሁ አግባብ አባዝቶ የወሰነበትን አግባብ ከመሰረታዊ የማስረጃ ምዘና መርሆዎች አንጻር ለማጣራት ጉዳዩ ለሰበር ችሎት ይቅረብ፡፡ ግራ ቀኙም የጽሁፍ ክርክር ይቀባበሉ በማለት ትዕዛዝ ሰጥቷል፡፡

በዚህ ትዕዛዝ መሰረት ተጠሪ ህዳር 12 ቀን 2015 ዓ.ም የተጻፈ መልስ ያቀረቡ ሲሆን ይዘቱም፦ አመልካች ያቀረቡት አቤቱታም ሆነ የሰበር አጣሪ ችሎቱ ያስቀርባል ያለበት ጭብጥ የማስረጃ ምዘናን የሚመለከት በመሆኑ ለሰበር ችሎት ሊቀርብ አይገባም፡፡

የቀን ሰራተኛነት የደሞዝ እርከን የሌለውና ከአመልካች ጋር በቃል ሰምምነት ያደረግንበት ሲሆን በስር ፍ/ቤት 1ኛ የተጠሪ ምስክር ከተጠሪ ጋር በአንድ ቀን እንደ ተጠሪ በቀን ሰራተኛነት የተቀጠረና በቀን ብር 150.00 (አንድ መቶ ሃምሳ) እየተከፈለኝ ለመስራት ከአመልካች ጋር ስስማማ በቦታው የነበረ ሲሆን በአንጻሩ የአመልካች 1ኛ ምስክር ተጠሪ ሲቀጠሩ በቦታው ያልነበሩና በመሰለኝ የመሰከሩ ሲሆን የአመልካች 2ኛ ምስክር ተጠሪ ሲቀጠር በቦታው የነበሩ ቢሆንም ምስክርነት በሰጡበት እለት የአመልካች ሰራተኛ በመሆናቸው ከድርጅቱ ጋር ባላቸው የጥቅም ግንኙነት እውነቱን ለመሸሸግ በቂ ምክንያት ያላቸው ሲሆኑ 3ኛው ምስክር ደሞ ስለ ራሱ ደሞዝ እንጂ ስለ ተጠሪ ደሞዝ የማያውቅና የቅጥር ስምምነቱን ሳደርግ በቦታው ያልነበረ በመሆኑ የሱ ደሞዝ የተጠሪን ደሞዝ ለመወሰን ማንጸጸሪያ ሊሆን የማይችል ከመሆኑ ባሻገር ሶስቱም የአመልካች ምስክሮች የሰጡት ምስክርነት ተመሳሳይነት የሌለው በመሆኑ የስር ፍ/ቤት ምስክርነቱን የመዘነበት አግባብ ስህተት የሌለበት ነው፡፡

በስር ፍ/ቤት ተጠሪ ለህክምና ያወጣሁት ብር 38,480.00 (ሰላሳ ስምንት ሺህ አራት መቶ ሰማኒያ) ከጉዳት ካሳውና ከተጠሪ የእለት ደሞዝ ጋር የማይገናኝ በመሆኑና አመልካችም በስር ፍ/ቤት ባመኑት መሰረት የተወሰነ በመሆኑ ቅሬታ ካላቸው ለይተው ማቅረብ ሲገባቸው አሁን ከጠየቁት ዳኝነት ጋር ደምረው ማቅረባቸው ተገቢነት የሌለው በመሆኑ ውድቅ ተደርጎ የስር ፍ/ቤቶች የሰጡት ውሳኔ ስህተት የለበትም ተብሎ እንዲወሰንልኝ እጠይቃለው የሚል ነው፡፡

አመልካችም በ04/04/2015 ዓ.ም የተጻፈ የመልስ መልስ በማቅረብ የሰበር አቤቱታውን አጠናክሮ ተከራክሯል፡፡

ከዚህ በላይ አጠር ባለመልኩ የተገለጸው የግራ ቀኙ ክርክርና በስር ፍርድ ቤቶች የተሰጡ ውሳኔዎች ይዘት የሚመለከት ሲሆን እኛም የሰበር አጣሪ ችሎት የያዘውን ማስቀረቢያ ጭብጥ መሰረት በማድረግ በውሳኔው ላይ በዚህ ችሎት ደረጃ ሊታረም የሚችል የተፈጸመ መሰረታዊ የሕግ ስህተት መኖር

አለመኖሩን አግባብነት ካለዉ ሕግ ጋር በማገናዘብ እንደሚከተለዉ መርምረናል፡፡አንድ ፍርድ ቤት ተከራካሪ ወገኖችን ባከራከረው ጉዳይ ላይ በመጨረሻ የሚሰጠው ፍርድ ተከራካሪዎቹ ወገኖች በዝርዝር ባላቀረቡት ወይም በግልፅ ያላመለከቱትን ጉዳይ ሊያካትት እንደማይገባ በአንቀፅ 182(2) የተመለከተ ሲሆን የክሱ መነሻ የከሳሹ ግልፅና ዝርዝር የዳኝነት ጥያቄ በመሆኑ በተከሳሹ የሚቀርበው መልስ ፤ግራ ቀኙ በቃል የሚያደርጉት የቃል ክርክርና ፍርድ ቤቱ ይህንን መሰረት በማድረግ የሚይዘው ጭብጥ እና ማስረጃ ሰምቶ ተገቢውን ህግ መሰረት በማድረግ በመጨረሻ የሚሰጠው ፍርድ በዋነኝነት በክሱ ላይ የተጠየቀውን የዳኝነት ጥያቄ መሰረት ሊያደርግ ይገባል፡፡

በግራ ቀኙ መሀል የስራ ውልን መሰረት ያደረገ የአሰሪና ሰራተኛ ግንኙነት ያለ መሆኑ ግራ ቀኙ የተማመኑበት ነጥብ በመሆኑ በተጠሪ ላይ ህዳር 15 ቀን 2012 ዓ.ም በአዲስ አበባ መካኒሳ አካባቢ አድማስ ዩኒቨርሲቲ ጀርባ ትቦ በመቅበር ስራ ላይ በነበሩበት ወቅት የደረሰባቸው አደጋ እና አደጋውን መሰረት አድርጎ የሚከፈላቸው ካሳ በመርህ ደረጃ ተሰልቶ የሚከፈላቸው በአሰሪና ሰራተኛ አዋጁ መሰረት ሲሆን ከዚህ ውጪ ካሳው ከውል ውጪ ሀላፊነትን በሚመለከቱት የፍትሐ ብሄር ህጉ ድንጋጌዎች አግባብ ሊሰላ የሚችለው በአዋጅ ቁጥር 1156/2011 አንቀፅ 96(3) አግባብ ከመነሻውም ተጠሪ ክሳቸውን ሲያቀርቡ አደጋው የደረሰው በአመልካች ጥፋት መሆኑን ጠቅሰው የካሳው ስሌትም ከውል ውጪ ሀላፊነትን በሚመለከቱት የፍትሐ ብሄር ህጉ ድንጋጌዎች አግባብ እንዲሰላ መጠየቃቸው ሲረጋገጥ እና በክሳቸው አግባብ ሲያስረዱ ነው፡፡

አሁን በያዝነው ተጠሪ በስራ ላይ እያሉ በአመልካች የተቆፈረ አፈር እና ድንጋይ ተንዶ በወገብ አቃፊ አጥንታቸው እና በግራ ጎን የሰውነት ክፍላቸው ላይ የአጥንት ስብራትና መዛነፍ እንዲሁም በውስጥ የሰውነት ክፍል የአጥንት መገጣጠሚያ መጎዳት የነርቭ ጉዳት የደረሰባቸው መሆኑን ገልፀው ተገቢው ካሳ እንዲከፈላቸው ከመጠየቃቸው ውጪ አደጋው የደረሰው በአመልካች ጥፋት መሆኑን በክሳቸው ላይ በግልፅ በማመልከት ለደረሰባቸው ጉዳት ካሳ ከውል ውጪ ሀላፊነትን በሚመለከቱት የፍትሐ ብሄር ህጉ ድንጋጌዎች አግባብ እንዲከፈላቸው በመጠየቅ አመልካችም ለዚህ ክስ መልሱን እንዲሰጥ ተደርጎ ተጠሪ በክሳቸው አግባብ አደጋው የደረሰው በአመልካች ጥፋት መሆኑን ያስረዱ መሆኑን የስር ፍርድ ቤት መዝገብ አያሳይም፡፡ተጠሪ ከመነሻውም የስራ ላይ አደጋው የደረሰው በአመልካች ጥፋት መሆኑን ገልፀው ክሳቸውን ባላቀረቡበትና በዚህ አግባብም ባላስረዱበት የስር ፍርድ ቤት ለተጠሪ የሚከፈለውን የጉዳት ካሳ መጠን ከውል ውጪ ሀላፊነትን በሚመለከቱት የፍትሐ ብሄር ህጉ ድንጋጌዎች አግባብ ማስላቱ መሰረታዊ የህግ ስህተት የተፈፀመበት ሆኖ ስላገኘነው ለተጠሪ ሊከፈላቸው የሚገባው የካሳ መጠን በአሰሪና ሰራተኛ ጉዳይ አዋጅ ቁጥር 1156/2011 አንቀፅ 107(1)(ለ) እና 109(4)(ለ) አግባብ ሊሆን ይገባል ብለናል፡፡

በዚህ አግባብ ስናሰላውም የተጠሪ የቀን ደመወዝ ብር 150.00 መሆኑ በወር ውስጥ ለ26 ቀናት እየሰሩ በወር ብር 3,900.00 የሚያገኙ መሆኑ ማስረጃን የመስማት፤የመመርመርና የመመዘን ስልጣን ባላቸው

የስር ፍርድ ቤቶች የተረጋገጠ ከማስረጃ ምዘና መርህ አንፃር መሰረታዊ የህግ ስህተት ያልተፈፀመበት በመሆኑ እንዳለ በመቀበል በአንቀፅ 109(4)(ለ) መሰረት የካሳው መጠን ብር 3,900.00 X 12 ወር X 5 ዓመት X 23% = በድምሩ ብር 53,820.00 የሚመጣ በመሆኑ የስር ፍርድ ቤት ከካሳ ስሌቱ አንፃር የፈፀመውን መሰረታዊ የህግ ስህተት በማረም ተከታዩን ወስነናል፡፡

ውሳኔ

1.የፌዴራል መጀመሪያ ፍርድ ቤት በመ/ቁ.173655 ሀምሌ 07 ቀን 2014 ዓ.ም በዋለው ችሎት አመልካች ለተጠሪ ብር 321,843.36 (ሶስት መቶ ሃያ እንድ ሺህ ስምንት መቶ አርባ ሶስት ብር ከሳላሳ ስድስት ሳንቲም) የጉዳት ካሳ እንዲከፍል የሰጠው የውሳኔ ክፍልና ይህንን የውሳኔ ክፍል በማፅናት የፌዴራል ከፍተኛ ፍርድ ቤት ይግባኝ ሰሚ ችሎት በፍ/ይ/መ/ቁ.294829 ነሐሴ 24 ቀን 2014 ዓም የሰጠው ብይን በፍ/ስ/ስ/ሕ/ቁ.348(1) መሰረት ተሻሽሏል፡፡

2.አመልካች ለተጠሪ ሊከፍል የሚገባው የካሳ መጠን ብር 53,820.00 (ሀምሳ ሶስት ሺህ ስምንት መቶ ሀያ ብር) ሊሆን ይገባል ብለናል፡፡ቀሪው የውሳኔ ክፍል አልተነካም፡፡

3.በፌ/መ/ደ/ፍ/ቤት በአፈጻጸም መ/ቁ.182986 በተያዘው አፈጻጸም ላይ ጥቅምት 16 ቀን 2015 ዓም የተሰጠው የእግድ ትዕዛዝ ተነስቷል፡፡

4.ግራ ቀኙ በሰበር ክርክሩ ምክንያት ያወጡትን ወጪና ኪሳራ ይቻቻሉ፡፡

ጉዳዩ ውሳኔ ስላገኘ መዝገቡ ተዘግቷል፡፡ይመለስ፡፡

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት፡፡

ማ/ተ